

4. Вишнеvsька О. М. Системний підхід до забезпечення сталого розвитку аграрного сектору відповідно до інноваційної бази. Бізнес-навігатор, – 3. – 2011. – с. 15–22.

5. Вишнеvsька О. М. Формування збалансованого ресурсного потенціалу аграрної сфери. Економічні літописи, – 3 (4), – 2011. –с. 48–51.

ПОЗИЦІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ РИНКУ ЛОГІСТИЧНИХ ПОСЛУГ РЕГІОНАЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ

***ОРЕЛ В.М., ДОКТОР ЕКОНОМІЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОР,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІАЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

На сьогоднішній день світова фінансово-економічна криза, важко відобразилася на українській аграрній економіці, питання виживання й підвищення діяльності всіх систем набувають вагомого значення для всіх господарюючих суб'єктів. Одним з актуальних напрямків забезпечення оптимізації організацій та трансформації на всіх рівнях управління є розвиток регіональних соціально-економічних систем, що виконують важливу інфраструктурну роль у народному господарстві. Слід зазначити, що в умовах кризи невиправдано високі витрати руху товарів у поєднанні з великим виробництвом нашої країни є стримуючим чинником розвитку національної економіки. Встановлено, що на рівні регіону завершеною формою логістичної організації руху товарів повинна виступати регіональна логістична система товароруку. У сучасних умовах розвитку ринкових відносин, що характеризуються посиленням конкурентної боротьби, логістика є потужним засобом розвитку сфери економічних послуг України, що зв'язана майже з усіма системами АПК.

В першу чергу функціонування національної економіки регіональної влади необхідно орієнтуватися на власні сили, ресурсний потенціал, а не на втручання центру при вирішенні проблем економічної нерівності регіонів. Ті регіони, які зможуть ефективно використовувати потенціал власної території і залучать для цієї мети не тільки внутрішній, але і зовнішній капітал, матимуть сприятливі можливості для соціально-економічного зростання. В іншому випадку власні ресурси території будуть приносити користь іншим, що

приведе до занепаду економіки свого регіону. Тому дуже важливо знайти ті чинники, які можуть забезпечити сильні соціально-економічні позиції території в конкуренції з іншими [1].

Конкурентоспроможність регіону визначається конкурентоспроможністю підприємств, розташованих на його території, а їх успіх в конкурентній боротьбі залежить в першу чергу від створених соціально-економічних умов, що характеризують стан конкурентного середовища. Формування умов для розвитку конкурентних відносин всередині регіону та країни в цілому - один з основних регіональних і національних пріоритетів будь-якої країни, найважливіша функція державного регулювання економіки.

Пошук оптимізації діяльності соціально-економічних шляхів у сфері економічних послуг для регіонів України об'єктивно актуальний. У той же час логістичні дослідження показали, що дотепер відсутній комплексний науково-обґрунтований логістичний підхід до реалізації стратегій розвитку ресурсного потенціалу регіональних комплексів, немає єдиного комплексного логістичного підходу, заснованого на сучасній теоретичній і методичній основі. Логістичний підхід повинен розглядатися як ефективний механізм оптимізації логістичних витрат у процесі надходження товару від постачальника до кінцевого споживача, що сприяє підвищенню оптимізації господарюючих суб'єктів на всіх рівнях управління. Регіональні логістичні системи ресурсного потенціалу варто розглядати як невід'ємні елементи господарської структури відповідних соціально-економічних територіальних систем, а трансформація цих систем, здійснюване в контексті регіонального розвитку, є найважливішим утворюючим фактором. Структура систем варіює залежно від умов і від рівня відповідного регіону. Кожний рівень ставить конкретні завдання притаманній йому політичній системі. Відповідно до цих завдань формується соціально-економічна система.

Перспективи розвитку соціально-економічної системи ринку логістичних послуг у визначальному ступені залежать від наступних факторів:

- динаміки економічного росту й споживчого попиту;
- рівня розвитку інфраструктури;
- відповідності якості й вартості пропонованих послуг запитам клієнтів;
- адміністративного й законодавчого регулювання, спрямованого на підвищення конкурентоспроможності;

- ефективності механізмів державної підтримки [3].

Слід зазначити, що потужною тенденцією останніх років є зростаючий інтерес до проблем розвитку і, більше того, саморозвитку регіональних і локальних економічних систем. Це зумовлено тим, що майбутнє регіональної політики в країнах потенційно пов'язана із здатністю регіонів виживати в умовах зростаючої конкуренції, а також забезпечувати збереження і відродження особливостей соціально-економічного середовища. Кожне підприємство для якісного продуктивного функціонування повинне вміщувати в собі складові критерії:

Економічні критерії:

— концентрація промислового виробництва і трудових ресурсів;

— тісні економічні взаємозв'язки і як результату кооперування підприємств, що забезпечує більш потужні вантажопотоки в межах агломерації в порівнянні з зовнішніми вантажопотоками;

— цілісний характер ринків праці, землі;

— високий ступінь функціональної взаємозалежності і взаємодоповнюваності територій в складі агломерації;

— територіально-галузева необхідність і взаємний інтерес, а з іншого боку - активність зовнішніх суб'єктів у використанні сприятливих умов на території міста-центру для розміщення підвідомчих їм об'єктів.

Соціальні критерії:

— тісні культурно-побутові та рекреаційні зв'язку;

— тісні адміністративно-політичні та організаційно-господарські зв'язки.

Логістичні критерії:

— наявність спільно використовуваних інфраструктурних об'єктів[5].

Можна стверджувати також, що управління логістичних систем - це процес впливу на керовані параметри соціально-економічних систем організації виробництва. Адже справедливим є твердження про те, що процеси управління та виробництва нероздільні. Управління не може існувати без виробництва, і будь-яке виробництво не може існувати без управління та логістичних схем. Взаємодія соціально-економічних систем в логістиці виступає як цілеспрямований вплив на

колектив людей та людський потенціал, що беруть участь в трудових і виробничих процесах праці і включає в себе, створення тієї чи іншої системи доцільних дій управлінських рішень, а також контроль за виконанням цих дій на основі інформації про хід процесу і підготовку системи поступових доцільних дій з коригуванням на основі врахування результатів попереднього процесу.

Література.

1. Головніна О.Г. Оцінка синергетичності соціально-економічних систем // Вісник НТУ. Зб. наук. праць. - К.: НТУ, 2011. - Економічна серія. - Ч. 1. - № 21. - С. 275-281.
2. Денисенко М.П. Організація та проектування логістичних систем. Підручник / за ред. проф. М. П. Денисенка, проф. П. Р. Лековця, проф. Л. І. Михайлової. — К.: Центр учбової літератури, 2010. — 336 с.
3. Демиденко В.В. Логістичне забезпечення інноваційного розвитку промислового виробництва / В.В. Демиденко // Економіка та держава. - 2006. - № 2. - С. 49 - 52.
4. Загорна Т.О. Управління ризиками в логістичній системі підприємства / Т.О. Загорна, А.В. Ткачова // Науково-практичний журнал. — 2009. — №27. — С. 89—93.
5. Зборовська О.М. Актуальність використання логістики у виробничо-господарській діяльності підприємств. / Зборовська О.М. // Вісник національного технічного університету «ХПІ» № 5, 2010 р. — С. 36—42.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ КОМПЛЕКСНОЇ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ В ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

***ОРЕЛ А.М., ДОКТОР ЕКОНОМІЧНИХ НАУК, ДОЦЕНТ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Реалізація вдосконалення продукції, спрямованої на підвищення конкурентоспроможності підприємства, вимагає впровадження в організаціях сучасних систем менеджменту якості, які відповідають міжнародним стандартам. У цих стандартах узагальнено світовий досвід системного управління якістю. Існує категорія удосконаленої продукції та її характеристики, які найбільшою мірою задовольняють